

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Teave allkirjastamise kuupäeva kohta: protokoll, millega määratakse kindlaks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Gröönimaa kohaliku valitsuse vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus 1

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni määrus (EL) 2015/2285, 8. detsember 2015, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 854/2004 (millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ette nähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks) II lisa teatavate nõuete osas, mis on seotud elusate kahepoolmeliste karploomade, okasnahksete, mantelloomade ja meritigudega ning määruse (EÜ) nr 2073/2005 (toiduainete mikrobioloogiliste kriteeriumide kohta) I lisa ⁽¹⁾ 2
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/2286, 8. detsember 2015, millega kiidetakse heaks oluline muudatus garanteeritud traditsiooniliste toodete registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Belokranjska pogača (GTT)] 5
- Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/2287, 8. detsember 2015, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 6

OTSUSED

- ★ Nõukogu otsus (EL) 2015/2288, 30. november 2015, mis käsitleb liikmesriikide Euroopa Arengufondi osamaksusid, sealhulgas 2017. aasta ülemmäära, 2016. aasta osamaksu, 2016. aasta osamaksu esimest osa ning indikatiivset ja mittesiduvat prognoosi aastase osamaksu kohta aastateks 2018 ja 2019 8

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

- ★ Nõukogu otsus (EL) 2015/2289, 3. detsember 2015, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vahelise Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise lepinguga moodustatud ühiskomitees võetav seisukoht seoses lepingu rakendamise ühiste suuniste vastuvõtmisega 11
- ★ Komisjoni delegeeritud otsus (EL) 2015/2290, 12. juuni 2015, Austraalias, Bermudal, Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivate solventsusrežiimide ajutise samaväärsuse kohta, mida kohaldatakse nendes riikides asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes 22
- ★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/2291, 7. detsember 2015, millega muudetakse rakendusotsust 2013/722/EL seoses liidu rahalise toetuse maksimaalse summaga marutaudi likvideerimise programmi rakendamiseks 2014. aastal Lätis (*teatavaks tehtud numbri C(2015) 8607 all*)⁽¹⁾ 27
- ★ Ühise põllumajanduskomitee otsus nr 2/2015, 19. november 2015, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe 9. lisa 1. ja 2. liite muutmise kohta [2015/2292] 29

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

Teave allkirjastamise kuupäeva kohta: protokoll, millega määratakse kindlaks ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Gröönimaa kohaliku valitsuse vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus

Euroopa Liit ning Taani ja Gröönimaa allkirjastasid 27. novembril 2015 protokoll, millega määratakse kindlaks kalandusalase partnerluslepinguga ette nähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus.

Sellest tulenevalt kohaldatakse protokoll, vastavalt selle artiklile 14 ajutiselt alates 1. jaanuarist 2016.

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) 2015/2285,

8. detsember 2015,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 854/2004 (millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ette nähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks) II lisa teatavate nõuete osas, mis on seotud elusate kahepoolmeliste karploomade, okasnahksete, mantelloomade ja meritigudega ning määruse (EÜ) nr 2073/2005 (toiduainete mikrobioloogiliste kriteeriumide kohta) I lisa

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 4,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks, ⁽²⁾ eriti selle artikli 18 sissejuhatavat lauset ja punkti 13,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EÜ) nr 854/2004 on kehtestatud erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks. Selles on sätestatud, et liikmesriigid peavad tagama elusate kahepoolmeliste karploomade, elusate okasnahksete, elusate mantelloomade ja elusate meritigude tootmise ja turuleviimise ametliku kontrollimise vastavalt II lisale.
- (2) Määruse (EÜ) nr 854/2004 II lisa II peatüki punkti A alapunkti 2 kohaselt peab pädev asutus klassifitseerima tootmisalad, kust ta on lubanud püüda elusaid kahepoolmelisi karploomi, kolme kategooriasse vastavalt fekaalse saastamise tasemele.
- (3) Tootmisalade klassifitseerimiseks peaks pädev asutus määrama kindlaks proovivõtuperioodi, et kontrollida iga tootmis- või ülekandeala vastavust kõnealuselises määruses sätestatud standarditele.
- (4) Määruse (EÜ) nr 854/2004 II lisa II peatüki punkti A alapunktis 3 on sätestatud, et pädev asutus võib klassifitseerida A-klassi aladeks alad, kust võib elusaid kahepoolmelisi karploomi püüda otsetarbimiseks. Nimetatud aladelt püütud elusad kahepoolmelised karploomad peavad vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 ⁽³⁾ III lisa VII jao V peatükis kehtestatud elusate kahepoolmeliste karploomade tervishoiunõuetele.
- (5) Komisjoni määruses (EÜ) nr 2073/2005 ⁽⁴⁾ on kehtestatud teatavate mikroorganismide mikrobioloogilised kriteeriumid ja rakenduseeskirjad, mida toidukäitlejatel tuleb järgida seoses määruse (EÜ) nr 852/2004 artiklis 4 nimetatud hügieeni üld- ja erinõuetega. Eelkõige on seal sätestatud toiduohutuse kriteerium *Escherichia coli* bakterite sisalduse suhtes elusates kahepoolmelistes karploomades, okasnahksetes, mantelloomades ja meritigudes.

⁽¹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 206.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 853/2004, 29. aprill 2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirja (ELT L 139, 30.4.2004, lk 55).

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 2073/2005, 15. november 2005, toiduainete mikrobioloogiliste kriteeriumide kohta (ELT L 338, 22.12.2005, lk 1).

- (6) *Codex Alimentarius*'es sätestatud kriteerium *E. coli* sisalduse kohta turule viidud toodetes erineb Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud kriteeriumist. *Codex Alimentarius*'e kriteerium hõlmab kolme klassi ($n = 5$, $c = 1$, $m = 230$ ja $M = 700$ *E. coli* bakterit 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta), samas kui Euroopa Liidu kriteerium hõlmab vaid kahte klassi ($n = 1$, $c = 0$, $M = 230$ *E. coli* bakterit 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta). See erinevus mõjutab rahvusvahelist kaubandust. *Codex Alimentarius*'e kriteerium, mis põhineb rahvusvahelistel standarditel, peaks kajastuma ka määruse (EÜ) nr 854/2004 II lisa sätestatud A-klassi tootmisalade klassifitseerimise eeskirjades.
- (7) *Codex Alimentarius*'e kolme klassi hõlmava lähenemisviisi puhul on suurem tõenäosus tuvastada nõuetele mittevastavaid partiisid, eelkõige siis, kui saastetase on piirmäära lähedal. *Codex Alimentarius*'e kohase lähenemisviisi kohaldamine lõpptootte kontrollimisel on teaduslikult täpsem ja tagab tervisekaitse ligikaudu samaväärsel tasemel.
- (8) Määrus (EÜ) nr 2073/2005 ja määrus (EÜ) nr 854/2004 peaks osutatud kriteeriumi osas vastama *Codex Alimentarius*'ele ning neid määruseid tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 854/2004 muudetakse järgmiselt.

1) II lisa II peatükis punkti A ette:

- a) lisatakse laused: „*E. coli* analüüsi standardmeetod on olemasolu kindlakstegemine ja kõige tõenäosema arvu (MPN) määramine, mis on täpsustatud standardis EN/ISO 16649-3. Alternatiivseid meetodeid võib kasutada, kui need on valideeritud kõnealuse standardmeetodi alusel vastavalt EN/ISO 16140 kriteeriumidele.”
- b) punkti A alapunktides 4 ja 5 jäetakse välja laused: „Nimetatud analüüsi puhul on standardmeetodiks standardis ISO 16649-3 kirjeldatud viie katseklaasi ja kolme lahjendusega kõige tõenäosema arvu määramise katse. Alternatiivseid meetodeid võib kasutada, kui need on valideeritud kõnealuse standardmeetodi alusel vastavalt EN/ISO 16140 kriteeriumidele.”

2) II peatüki punkti A alapunkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädev asutus peab klassifitseerima tootmisalad, kust ta on lubanud püüda elusaid kahepoolmelisi karploomi, kolme kategooriasse vastavalt fekaalse saastamise tasemele. Vajaduse korral võib pädev asutus seda teha koostöös toidukäitlejaga. Tootmisalade klassifitseerimiseks peab pädev asutus määrama kindlaks proovivõtuperioodi, et kontrollida iga tootmis- või ülekandeala vastavust käesolevas alapunktis ning alapunktides 3, 4 ja 5 osutatud standarditele.”

3) II peatüki punkti A alapunkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädev asutus võib klassifitseerida A-klassi aladeks alad, kust võib elusaid kahepoolmelisi karploomi püüda otsetarbimiseks. Turule viidavad elusad kahepoolmelised karploomad, kes on pärit osutatud aladelt, peavad vastama määruse (EÜ) nr 853/2004 III lisa VII jao V peatükis sätestatud tervishoiunõuetele.

Nendelt aladelt pärit elusate kahepoolmeliste karploomade puhul ei tohi 80 % proovidest, mis on kogutud proovivõtuperioodil, sisaldada rohkem kui 230 *E. coli* bakterit 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta. Ülejäänud 20 % proovidest ei tohi sisaldada rohkem kui 700 *E. coli* bakterit 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta.

Hinnates kindlaksmääratud proovivõtuperioodi tulemustele toetudes, kas ala säilitab A-klassi ala staatuse, võib pädev asutus teha uurimisele toetuva riskihindamise põhjal otsuse, et arvesse ei võeta anomaalseid tulemusi, mis ületavad taset 700 *E. coli* bakterit 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta.”

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 2073/2005 I lisa 1. peatükki muudetakse järgmiselt.

1) Toiduohutuse kriteeriumide tabelis asendatakse rida 1.25 järgmisega:

„1.25. Elusad kahepoolmelised molluskid ja elusad okasnahksed, mantelloomad ja meriteod	<i>E. coli</i> ⁽¹⁵⁾	5 ⁽¹⁶⁾	1	230 MPN/100 g liha ja valvulaarvedelikku	700 MPN/100 g liha ja valvulaarvedelikku	EN/ISO 16649-3	Kõlblikkusajal turule viidud tooted”
---	--------------------------------	-------------------	---	--	--	----------------	--------------------------------------

2) Joonealune märkus 16 asendatakse järgmisega:

„⁽¹⁶⁾ Igasse prooviühikusse kuuluvate loomade minimaalne arv on sätestatud standardis EN ISO 6887-3.”

3) a) Märkustes kontrolli tulemuste tõlgendamise kohta asendatakse lause: „Nimetatud piirmäärad kehtivad kõikide kontrollitavate prooviühikute puhul, välja arvatud elusate kahepoolmeliste molluskite ja elusate okasnahksed, mantelloomad ning meritigude *E. coli* kontrollimise korral, kui piirmäär viitab liitproovile.”

järgmisega:

„Nimetatud piirmäärad kehtivad kõikide kontrollitavate prooviühikute puhul.”

b) Märkustes kontrolli tulemuste tõlgendamise kohta asendatakse kirje: „*L. monocytogenes*’e esinemine teistes valmistoitudes ja *E. coli* elusates kahepoolmelistes molluskites on:” järgmisega:

„*L. monocytogenes*’e esinemine muudes valmistoitudes on:

- rahuldav, kui kõik mõõdetud väärtused on piirmäärast väiksemad või sellega võrdsed;
- mitterahuldav, kui ükskõik milline väärtus on piirmäärast suurem.

E. coli esinemine elusates kahepoolmelistes molluskites ja elusates okasnahksedes, mantelloomades ja meritigudes on:

- rahuldav, kui kõik viis mõõdetud väärtust on ≤ 230 MPN 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta või kui üks viiest mõõdetud väärtusest on > 230 MPN 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta, kuid ≤ 700 MPN 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta,
- mitterahuldav, kui mõni viiest mõõdetud väärtusest on > 700 MPN 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta või kui vähemalt kaks viiest mõõdetud väärtusest on > 230 MPN 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta.”

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. detsember 2015

Komisjoni nimel
 president
 Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/2286,**8. detsember 2015,****millega kiidetakse heaks oluline muudatus garanteeritud traditsiooniliste toodete registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Belokranjska pogača (GTT)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 1 esimese lõigu kohaselt vaatas komisjon läbi Sloveenia taotluse saada heakskiit komisjoni määruse (EL) nr 182/2010 ⁽²⁾ alusel registreeritud garanteeritud traditsioonilise toote „Belokranjska pogača” spetsifikaadi muudatusele.
- (1) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 53 lõike 2 tähenduses, avaldas komisjon kõnealuse määruse artikli 50 lõike 2 punkti b kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽³⁾.
- (2) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleb spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1**Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud nimetuse „Belokranjska pogača” (GTT) spetsifikaadi muudatus kiidetakse heaks.*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. detsember 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 182/2010, 3. märts 2010, millega registreeritakse garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste registris nimetus [Belokranjska pogača (GTE)] (ELT L 53, 4.3.2010, lk 1).

⁽³⁾ ELT C 224, 9.7.2015, lk 8.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/2287,**8. detsember 2015,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga ⁽²⁾, eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voozu tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 8. detsember 2015

Komisjoni nimel
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril*(eurot 100 kg kohta)*

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	88,7
	TR	83,5
	ZZ	86,1
0707 00 05	MA	95,7
	TR	155,6
	ZZ	125,7
0709 93 10	MA	63,6
	TR	138,8
	ZZ	101,2
0805 10 20	MA	83,9
	TR	62,7
	UY	52,1
	ZA	55,2
	ZZ	63,5
0805 20 10	MA	70,7
	ZZ	70,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	88,3
	ZA	96,8
	ZZ	92,6
0805 50 10	TR	93,1
	ZZ	93,1
0808 10 80	AU	155,4
	CL	87,5
	NZ	213,1
	US	118,8
	ZA	137,7
	ZZ	142,5
0808 30 90	CN	80,5
	TR	135,4
	ZZ	108,0

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni 27. novembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1106/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 471/2009 (mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega) seoses riikide ja territooriumide nomenklatuuri ajakohastamisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 7). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2015/2288,

30. november 2015,

mis käsitleb liikmesriikide Euroopa Arengufondi osamaksusid, sealhulgas 2017. aasta ülemmäära, 2016. aasta osamaksu, 2016. aasta osamaksu esimest osa ning indikatiivset ja mittesiduvat prognoosi aastase osamaksu kohta aastateks 2018 ja 2019

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogus kokku tulnud Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste esindajate sisekokkulepet Euroopa Liidu abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) alusel vastavalt AKV-ELi partnerluslepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu neljandat osa („sisekokkulepe“), ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 7,

võttes arvesse nõukogu 2. märtsi 2015. aasta määrust (EL) 2015/323, mis käsitleb 11. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽²⁾ („11. EAFi finantsmäärus“), eriti selle artikli 21 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt 11. EAFi finantsmääruse artiklites 21–24 sätestatud menetlusele esitab komisjon ettepaneku, millega nähakse ette liikmesriikide aastase osamaksu ülemmäär 2017. aastal, aastane osamaks 2016. aastal, osamaksu esimese osa suurus 2016. aastal ning indikatiivne ja mittesiduv prognoos aastase osamaksu kohta aastatel 2018 ja 2019.
- (2) Euroopa Investeerimispank (EIP) on vastavalt 11. EAFi finantsmääruse artiklile 52 edastanud komisjonile oma hallatavate rahastamisvahendite kohta kulukohustuste ja maksete ajakohastatud prognoosi.
- (3) 11. EAFi finantsmääruse artikli 22 lõikes 1 on sätestatud, et osamaksunõuetega kustutatakse kõigepealt varasemate EAFide jaoks ette nähtud summad. Seetõttu tuleks esitada 10. EAFi rahastamisnõue.
- (4) Nõukogu võttis 10. novembril 2014 vastu otsuse, millega määratakse liikmesriikide 2016. aasta EAFi osamaksude ülemmäärad järgmiselt: komisjonile 3 350 000 000 eurot ja EIP-le 250 000 000 eurot.
- (5) Vastavalt nõukogu otsuse 2013/759/EL ⁽³⁾ artikli 1 teisele lõigule vähendatakse 8., 9. ja 10. EAFi sisekokkulepete artikli 1 lõike 2 punktis a sätestatud liikmesriikide osamaksusid vastavalt pärast 11. EAFi sisekokkuleppe jõustumist. Vähendamine mõjutab liikmesriikide 2015., 2016. ja 2017. aasta osamaksusid olenevalt sellest, millise kohandamisviisi liikmesriik valib,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liikmesriikide EAFi makstava aastase osamaksu ülemmäär 2017. aastal on komisjoni puhul 3 850 000 000 eurot ja EIP puhul 150 000 000 eurot.

⁽¹⁾ ELT L 210, 6.8.2013, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 58, 3.3.2015, lk 17.

⁽³⁾ Nõukogu 12. detsembri 2013. aasta otsus 2013/759/EL, milles käsitletakse EAFi juhtimise üleminekumeetmeid alates 1. jaanuarist 2014 kuni 11. Euroopa Arengufondi jõustumiseni (ELT L 335, 14.12.2013, lk 48).

Artikkel 2

Liikmesriikide aastaseks EAFi osamaksuks 2016. aastal määratakse 3 600 000 000 eurot. See jagatakse nii, et komisjon saab 3 450 000 000 eurot ja EIP 150 000 000 eurot.

Artikkel 3

EAFi osamaksude summad, mille liikmesriigid maksavad komisjonile ja EIP-le 2016. aasta osamaksu esimese osana, on esitatud käesoleva otsuse lisas.

Need osamaksude maksed võib ühendada kohandustega, mis tulenevad otsuse 2013/759/EL kohaselt seotud summade mahaarvamisest vastavalt kohandamiskavale, mille iga liikmesriik edastab komisjonile 2015. aasta osamaksu kolmanda osa kindlaksmääramisel.

Artikkel 4

Aastase osamaksu indikatiivne prognoos on aastal 2018 komisjoni puhul 4 150 000 000 eurot ja EIP puhul 250 000 000 eurot ning aastal 2019 komisjoni puhul 4 150 000 000 ja EIP puhul 300 000 000.

Artikkel 5

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 30. november 2015

Nõukogu nimel
eesistuja
É. SCHNEIDER

_____

LISA

LIIKMESRIIK	Osakaal 10. EAFis %	2016. aasta osamaksu 1. osa		
		Makse saaja EIP 10. EAF	Makse saaja komisjon 10. EAF	Kokku
AUSTRIA	2,41	0,00	42 175 000,00	42 175 000,00
BELGIA	3,53	0,00	61 775 000,00	61 775 000,00
BULGAARIA	0,14	0,00	2 450 000,00	2 450 000,00
KÜPROS	0,09	0,00	1 575 000,00	1 575 000,00
TŠEHHI VABARIIK	0,51	0,00	8 925 000,00	8 925 000,00
TAANI	2,00	0,00	35 000 000,00	35 000 000,00
EESTI	0,05	0,00	875 000,00	875 000,00
SOOME	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
PRANTSUSMAA	19,55	0,00	342 125 000,00	342 125 000,00
SAKSAMAA	20,50	0,00	358 750 000,00	358 750 000,00
KREEKA	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
UNGARI	0,55	0,00	9 625 000,00	9 625 000,00
IIRIMAA	0,91	0,00	15 925 000,00	15 925 000,00
ITAALIA	12,86	0,00	225 050 000,00	225 050 000,00
LÄTI	0,07	0,00	1 225 000,00	1 225 000,00
LEEDU	0,12	0,00	2 100 000,00	2 100 000,00
LUKSEMBURG	0,27	0,00	4 725 000,00	4 725 000,00
MALTA	0,03	0,00	525 000,00	525 000,00
MADALMAAD	4,85	0,00	84 875 000,00	84 875 000,00
POOLA	1,30	0,00	22 750 000,00	22 750 000,00
PORTUGAL	1,15	0,00	20 125 000,00	20 125 000,00
RUMEENIA	0,37	0,00	6 475 000,00	6 475 000,00
SLOVAKKIA	0,21	0,00	3 675 000,00	3 675 000,00
SLOVEENIA	0,18	0,00	3 150 000,00	3 150 000,00
HISPAANIA	7,85	0,00	137 375 000,00	137 375 000,00
ROOTSI	2,74	0,00	47 950 000,00	47 950 000,00
ÜHENDKUNINGRIIK	14,82	0,00	259 350 000,00	259 350 000,00
EL 27 KOKKU	100,00	0,00	1 750 000 000,00	1 750 000 000,00

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2015/2289,**3. detsember 2015,**

millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vahelise Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise lepinguga moodustatud ühiskomitees võetav seisukoht seoses lepingu rakendamise ühiste suuniste vastuvõtmisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vaheline Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise leping ⁽¹⁾ (edaspidi „leping“) jõustus 1. detsembril 2014.
- (2) Lepingu artikliga 10 on ette nähtud, et lepinguosalisel moodustavatel ühiskomiteedel. Samuti on artikliga ette nähtud, et ühiskomitee teostab järelevalvet lepingu rakendamise üle.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 810/2009 ⁽²⁾ on kehtestatud kord ja tingimused, mille alusel antakse viisad liikmesriikide territooriumi läbivaks transiidiks ja liikmesriikide territooriumil kavandatud kuni 90-päevaseks viibimiseks 180 päeva jooksul.
- (4) Tuleb vastu võtta ühised suunised, et tagada lepingu ühetaoline rakendamine Cabo Verde Vabariigi ja liikmesriikide konsulaatides ning muuta selgemaks seosed lepingu ja lepinguosaliste selliste õigusaktide sätete vahel, mida kohaldatakse ka edaspidi lepinguga reguleerimata viisaküsimuste suhtes.
- (5) Seetõttu on asjakohane määrata kindlaks liidu nimel ühiskomitees võetav seisukoht seoses lepingu rakendamise ühiste suuniste vastuvõtmisega.
- (6) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (7) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale kõnealused liikmesriigid käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Seisukoht, mis võetakse liidu nimel Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vahelise Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise lepinguga moodustatud ühiskomitees seoses lepingu rakendamise ühiste suuniste vastuvõtmisega, põhineb käesolevale otsusele lisatud ühiskomitee otsuse eelnõul.

⁽¹⁾ ELT L 282, 24.10.2013, lk 3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

Brüssel, 3. detsember 2015

Nõukogu nimel
eesistuja
F. BRAZ

EELNÕU

**EUROOPA LIIDU JA CABO VERDE VABARIIGI VAHELISE CABO VERDE VABARIIGI JA
EUROOPA LIIDU KODANIKELE LÜHIAJALISTE VIISADE VÄLJASTAMISE LIHTSUSTAMISE
LEPINGUGA MOODUSTATUD ÜHISKOMITEE OTSUS nr 1/2015,**

....

lepingu rakendamise ühiste suuniste vastuvõtmise kohta

ÜHISKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vahelise Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise lepingut ⁽¹⁾ (edaspidi „leping“), eriti selle artiklit 10,

ning arvestades, et kõnealune leping jõustus 1. detsembril 2014,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Võetakse vastu Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vahelise Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise lepingu rakendamise ühised suunised, mis on esitatud käesoleva otsuse lisas.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise kuupäeval.

....

Euroopa Liidu nimel

Cabo Verde Vabariigi nimel

_____

⁽¹⁾ ELT L 282, 24.10.2013, lk 3.

LISA

EUROOPA LIIDU JA CABO VERDE VABARIIGI VAHELISE EUROOPA LIIDU JA CABO VERDE VABARIIGI KODANIKELE LÜHIAJALISTE VIISADE VÄLJASTAMISE LIHTSUSTAMISE LEPINGU RAKENDAMISE ÜHISED SUUNISED

1. detsembril 2014 jõustunud Euroopa Liidu ja Cabo Verde Vabariigi vahelise Cabo Verde Vabariigi ja Euroopa Liidu kodanikele lühiajaliste viisade väljastamise lihtsustamise lepingu eesmärk on lihtsustada vastastikkuse põhimõtte alusel viisade väljastamist Cabo Verde Vabariigi („Cabo Verde“) ja Euroopa Liidu („liit“) kodanikele, kelle kavandatav viibimise aeg ei ole pikem kui 90 päeva 180 päeva jooksul.

Lepinguga on kehtestatud vastastikused õiguslikult siduvad õigused ja kohustused eesmärgiga lihtsustada Cabo Verde ja liidu kodanikele viisade väljastamise korda.

Käesolevad suunised on vastu võetud lepingu alusel moodustatud ühiskomitees („ühiskomitee“) ning nende eesmärk on tagada lepingu õige ja ühetaoline rakendamine Cabo Verde ja liikmesriikide diplomaatilistes ja konsulaaresindustes. Suunised ei ole lepingu osa, mistõttu need ei ole õiguslikult siduvad. Sellegipoolest on soovitatav, et diplomaatilised ja konsulaaresindused järgiksid neid lepingu rakendamisel järjepidevalt.

Käesolevaid suuniseid tuleks vastavalt vajadusele ajakohastada, võttes aluseks lepingu rakendamisel saadud kogemused.

I. ÜLDKÜSIMUSED**1.1. Eesmärk ja kohaldamisala**

Lepingu artiklis 1 on sätestatud:

„Käesoleva lepingu eesmärk on lihtsustada vastastikku viisade väljastamist Cabo Verde ja liidu kodanikele, kelle kavandatav viibimise aeg ei ole pikem kui 90 päeva 180 päeva jooksul.“

Lepingut kohaldatakse kõigi Cabo Verde ja liidu kodanike suhtes, kes taotlevad lühiajalist viisat, sõltumata sellest, millises riigis nad elavad.

Lepingut ei kohaldata Cabo Verde ega liikmesriigi poolt välja antud elamisloaga kodakondsuseta isikute suhtes. Nimetatud isikute suhtes kehtivad liidu viisaõigustiku sätted.

1.2. Lepingu reguleerimisala

Lepingu artiklis 2 on sätestatud:

„1. Käesolevas lepingus sätestatud viisade väljastamise lihtsustatud korda kohaldatakse Cabo Verde ja liidu kodanike suhtes üksnes juhul, kui nad ei ole liidu, selle liikmesriikide või Cabo Verde õigus- ja haldusnormide, käesoleva lepingu või teiste rahvusvaheliste lepingute alusel viisakohustusest vabastatud.“

2. Selliste käesolevas lepingus käsitlemata küsimuste puhul nagu viisa väljastamisest keeldumine, reisidokumentide tunnustamine, toimetulekuks piisavate vahendite olemasolu tõendamine, sisenemiskeeld ja väljasaatmismeetmed kehtivad Cabo Verde, liikmesriikide või liidu õigusaktid.“

Ilma et see piiraks lepingu artikli 8 kohaldamist, ei mõjuta leping viisanõuet ja sellest vabastamist käsitlevaid kehtivaid liidu ja siseriiklikke norme. Näiteks vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 539/2001 artiklile 4 ⁽¹⁾ võivad liikmesriigid viisanõudest vabastada lisaks muudele isikute kategooriatele ka tsiviilennukite ja -laevade meeskonnaliikmed.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 810/2009⁽¹⁾ („viisaeeskiri“) reguleeritakse kõiki küsimusi, mida leping ei hõlma, nagu viisataotluse menetlemise eest vastutava Schengeni riigi kindlaksmääramine, viisa väljastamisest keeldumise põhjendamine ja õigus negatiivne otsus edasi kaevata. Peale selle reguleeritakse Schengeni eeskirjade ja riikliku õigusega küsimusi, mida leping ei hõlma, näiteks reisidokumentide tunnustamine, reisi eesmärgi ja toimetulekuks piisavate vahendite olemasolu tõendamine, viisataotluste menetlemise aeg, liikmesriikide territooriumile sisenemise keeld ja väljasaatmismeetmed.

Kuid ka juhul, kui on täidetud lõik lepingu tingimused, võib viisa väljastamisest ikkagi keelduda, kui on täitmata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) 562/2006 (Schengeni piirieskirjad) artiklis 5⁽²⁾ ette nähtud tingimused, st isikul puudub kehtiv reisidokument, tema kohta on Schengeni infosüsteemi sisestatud hoiatusteade, isikut peetakse ohuks avalikule korrale või sisejulgeolekule jms.

Kehtima jäävad ka muud viisaeeskirja kohased viisade väljastamisel paindlikkust võimaldavad sätted. Näiteks juhul, kui on täidetud viisaeeskirja nõuded (artikkel 24), võib väljastada pika, maksimaalselt viieaastase kehtivusajaga mitmekordse viisa ka muudele kui lepingu artiklis 4 osutatud isikutele. Samuti jäävad kehtima viisaeeskirja sätted viisatasust loobumise ja selle vähendamise kohta (viisaeeskirja artikli 16 lõiked 5 ja 6). Cabo Verde õigus reguleerib ka edaspidi kõiki liidu kodanikele Cabo Verde viisa väljastamisega seotud küsimusi, mida leping ei hõlma, nagu need, mida on nimetatud kolmes eelmises lõigus.

1.3. Lepingu reguleerimisalasse kuuluvad viisaliigid

Lepingu artikli 3 punktis d on määratletud „viisa“ kui „liikmesriigi või Cabo Verde välja antud luba või otsus, mida nõutakse sisenemisel kõnealuse liikmesriigi või mitme liikmesriigi või Cabo Verde territooriumile kas läbisõidu eesmärgil või viibimiseks mitte kauem kui 90 päeva“.

Lepingu kohane lihtsus kehtib kõigi liikmesriikide territooriumil kehtivate ühtsete viisade ja piiratud territoriaalse kehtivusega viisade suhtes. Need kehtivad ka Cabo Verde poolt liidu kodanikele antud lühiajaliste ja transiitviisade suhtes.

1.4. Viisa alusel riigis viibimise kestuse arvutamine

Schengeni piirieskirjade artikli 5 lõike 1 kohane lühiajalise viibimise määratlus on järgmine: „90 päeva mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul, mis tähendab igale viibimispäevale eelneva 180-päevase ajavahemiku arvestamist“.

Sisenemiskuupäevaks loetakse liikmesriikide territooriumil viibimise esimene päev ja väljumiskuupäevaks liikmesriikide territooriumil viibimise viimane päev. Väljend „mis tahes“ osutab sellele, et kohaldatakse liikuvat 180-päevast võrdlusperioodi ning et vaadeldakse liikmesriikide territooriumil viibimise kõiki päevi viimase 180 päeva jooksul, et kontrollida, kas nõue, mille kohaselt on liikmesriigi territooriumil lubatud viibida 90 päeva 180-päevase ajavahemiku jooksul, on endiselt täidetud. See tähendab, et kui liikmesriikide territooriumil ei ole viibitud katkematu 90-päevase ajavahemiku jooksul, on lubatud uus kuni 90-päevane viibimine.

Lühiajalise viibimise kalkulaatori, millega saab arvutada uute eeskirjade kohaselt lubatud viibimisaja, leiate internetist aadressil: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Uue määratluse alusel viibimise kestuse arvutamise näide:

Üheaastase (18.4.2014–18.4.2015) mitmekordse viisaga isik siseneb liikmesriikide territooriumile esimest korda 19. aprillil 2014 ja viibib seal kolm päeva. 18. juunil 2014 siseneb ta uuesti ja viibib 86 päeva. Sellisel juhul võib olukord konkreetsel kuupäeval olla järgmine:

— 11. septembri 2014. aasta seisuga on isik viimase 180 päeva jooksul (16.3.2014–11.9.2014) viibinud liikmesriikide territooriumil kolm päeva (19.4.2014–21.4.2014) pluss 86 päeva (18.6.2014–11.9.2014) ehk kokku 89 päeva. Viibimise lubatud kestust ei ole ületatud. Isik võib liikmesriikide territooriumil viibida veel ühe päeva;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 105, 13.4.2006, lk 1).

- 16. oktoobri 2014. aasta seisuga võib isik liikmesriikide territooriumile siseneda ja viibida seal veel kolm päeva (16. oktoobril 2014 ei võeta enam arvesse viibimist 19. aprillil 2014, sest see jääb 180-päevasesst ajavahemikust välja; 17. oktoobril 2014 ei võeta enam arvesse viibimist 20. aprillil 2014, sest see jääb 180-päevasesst ajavahemikust välja, jne);
- 15. detsembri 2014. aasta seisuga võib isik liikmesriikide territooriumile siseneda veel 86 päevaks (15. detsembril 2014 ei võeta enam arvesse viibimist 18. juunil 2014, sest see jääb 180-päevasesst ajavahemikust välja; 16. detsembril 2014 ei võeta enam arvesse viibimist 19. juunil 2014 jne).

1.5. **Olukord seoses liikmesriikidega, kes Schengeni *acquis*'d veel täielikult ei kohalda; liikmesriikidega, kes ei osale ELi ühises viisapoliitikas, ja assotsieerunud riikidega.**

Liiduga 2004. aastal (Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Malta, Poola, Slovakkia, Sloveenia, Tšehhi Vabariik ja Ungari), 2007. aastal (Bulgaaria ja Rumeenia) ja 2013. aastal (Horvaatia) ühinenud liikmesriikide suhtes kohaldatakse lepingut alates selle jõustumisest.

Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia ei rakenda Schengeni *acquis*'d veel täielikult. Nad annavad endiselt välja oma riigi viisamid, mis kehtivad ainult nende territooriumil. Niipea kui need liikmesriigid rakendavad Schengeni *acquis*'d täielikult, jätkavad nad lepingu kohaldamist.

Kuni nendes liikmesriikides Schengeni *acquis*' täieliku rakendamise kuupäevani reguleeritakse küsimusi, mida leping ei hõlma, siseriikliku õigusega. Alates sellest kuupäevast kohaldatakse lepinguga reguleerimata küsimuste suhtes Schengeni eeskirju ja/või siseriiklikku õigust.

Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia võivad lubada lühiajalist viibimist oma territooriumil Schengeni liikmesriikide ja assotsieerunud riikide väljastatud elamislubade, D-viisade ja lühiajaliste viisade alusel.

Vastavalt Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artiklile 21⁽¹⁾ peavad Schengeni riigid tunnustama üksteise väljastatud pikaajalisi viisamid ja elamislube ning võimaldama nende alusel lühiajalist viibimist oma territooriumil. Schengeni liikmesriigid tunnustavad Schengeniga assotsieerunud riikide ning Schengeniga assotsieerunud riigid tunnustavad Schengeni liikmesriikide elamislube, D-viisamid ja lühiajalisi viisamid ning võimaldavad nende alusel oma territooriumile sisenemist ja seal lühiajalist viibimist.

Lepingut ei kohaldata Ühendkuningriigi, Iirimaa ja Taani suhtes, kuid selles on esitatud ühisdeklaratsioonid, milles soovitatakse nimetatud liikmesriikidel sõlmida Cabo Verdega kahepoolne viisalihtsusleping.

Kuigi Island, Liechtenstein, Norra ja Šveits, on ühinenud Schengeni koostööga, ei ole leping nende suhtes siduv. Lepingus on siiski esitatud ühisdeklaratsioonid, milles soovitatakse neil Schengeni riikidel sõlmida Cabo Verdega viivitamatult kahepoolne viisalihtsusleping.

1.6. **Leping ja kahepoolsed lepingud**

Lepingu artiklis 11 on sätestatud:

„Käesolev leping on jõustumisest alates ülimuslik mis tahes liikmesriikide ja Cabo Verde vahel sõlmitud kahe- või mitmepoolsete lepingute või kokkulepete suhtes, niivõrd kui need hõlmavad käesolevas lepingus käsitletud küsimusi.”

Lepingu jõustumise kuupäevast alates ei kohaldata enam neid liikmesriikide ja Cabo Verde vaheliste kahepoolsete lepingute sätteid, mis käsitlevad lepinguga reguleeritud küsimusi. Kooskõlas liidu õigusega tuleb liikmesriikidel kõrvaldada vastuolud oma kahepoolsete lepingute ja lepingu vahel.

Nende liikmesriikide suhtes, kellel on Cabo Verdega sõlmitud kahepoolne leping või kokkulepe küsimustes, mida leping ei reguleeri, kohaldatakse seda erandit ka pärast lepingu jõustumist.

(¹) EÜTL 239, 22.9.2000, lk 19.

II. KONKREETSSED SÄTTED

2.1. Eeskirjad, mida kohaldatakse kõigi viisataotlejate suhtes

Tuleb meeles pidada, et allpool nimetatud lihtsustusi, mis käsitlevad lahkumist, kui dokumendid on kaotatud või varastatud, ning erandkorras viisa kehtivuse pikendamist, kohaldatakse kõikide Cabo Verde ja liikmesriikide viisaomanike suhtes.

2.1.1. Viisa kehtivusaja pikendamine erakorralistel asjaoludel

Lepingu artiklis 7 on sätestatud:

„Kui Cabo Verde ja liidu kodanikel ei ole võimalik liikmesriikide või Cabo Verde territooriumilt lahkuda viisale märgitud ajaks vääramatu jõu tõttu, pikendatakse nende viisa kehtivusaega nende elukohariiki pöördumiseks vajalikuks ajaks tasuta vastavalt vastuvõtva riigi õigusaktidele.”

Mis puudutab võimalust pikendada viisa kehtivusaega vääramatu jõu korral (nt õnnetuse tagajärjel haiglasse sattumise korral), mille tõttu viisaomanik ei saa liikmesriigi territooriumilt lahkuda viisakleebisel märgitud kuupäevaks, kohaldatakse viisaeeskirja artikli 33 lõiget 1, tingimusel et see on kooskõlas lepinguga (nt pikendatud viisa on endiselt ühtne viisa, mis annab õiguse siseneda kõikide Schengeni liikmesriikide territooriumile, mille suhtes viisa selle väljastamise ajal kehtis). Lepingu kohaselt pikendatakse vääramatu jõu korral viisa kehtivusaega tasuta.

2.2. Eeskirjad, mida kohaldatakse teatavate viisataotlejate kategooriate suhtes

2.2.1. Mitmekordsete viisade väljastamine

Viisataotlejale, kes reisib sageli või regulaarselt Cabo Verde või liikmesriikide territooriumile, võidakse väljastada lühiajaline viisa mitmeks viibimiseks, tingimusel et nende viibimiste kogukestus ei ületa 90 päeva 180 päeva jooksul.

Lepingu artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„1. Liikmesriikide ja Cabo Verde diplomaatilised ja konsulaaresindused väljastavad viieaastase kehtivusajaga mitmekordseid viisasid järgmistesse kategooriatesse kuuluvatele isikutele:

- ametiülesandeid täitvad kesk- ja piirkondlike valitsuste ja parlamentide liikmed, põhiseadus- ja ülemkohtu ning kontrollikoja liikmed, kui nad ei ole käesoleva lepinguga viisanõudest vabastatud;
- ametlike delegatsioonide alalised liikmed, kes osalevad Cabo Verdele, liikmesriikidele või liidule esitatud ametliku kutse alusel kohtumistel, nõupidamistel, läbirääkimistel ja vahetusprogrammides või üritustel, mida korraldavad valitsustevahelised organisatsioonid mõne liikmesriigi või Cabo Verde territooriumil;
- ettevõtjad ja äriühingute esindajad, kes korrapäraselt reisivad liikmesriikidesse või Cabo Verdesse;
- abikaasad, alla 21-aastased või ülalpeetavad lapsed (sealhulgas lapsendatud lapsed) ja vanemad, kes külastavad
  - mõne liikmesriigi territooriumil seaduslikult elavaid Cabo Verde kodanikke või Cabo Verdes seaduslikult elavaid liidu kodanikke või
  - oma kodakondsusriigis elavaid liidu kodanikke või Cabo Verdes elavaid Cabo Verde kodanikke.

Kui sageli või korrapäraselt reisimise vajadus või kavatsus on aga selgelt piiritletud lühema ajavahemikuga, piiratakse mitmekordse viisa kehtivusaeg kõnealuse ajavahemikuga, eelkõige juhul, kui

— alapunktis a osutatud isikute ametiaeg,

- alapunktis b osutatud isikute ametiaeg ametliku delegatsiooni alalise liikmena,
- alapunktis c osutatud isikute tegutsemine ettevõtjana või äriühingu esindajana või
- alapunktis d osutatud isikute ja liikmesriigis elavate Cabo Verde kodanike elamisloa ja Cabo Verdes elavate liidu kodanike elamisloa kehtivusaeg

on vähem kui viis aastat.”

Võttes arvesse nendes kategooriatesse kuuluvate isikute tööalast staatust või perekondlikku seost Cabo Verde või liidu territooriumil seaduslikult elavate Cabo Verde kodanikega või nende liikmesriikide kodanikega, samuti arvestades liidu kodanike sugulasi, kes elavad liikmesriigis, mille kodanikud nad on, või Cabo Verdes elavaid Cabo Verde kodanike sugulasi, on põhjendatud väljastada neile mitmekordne viisa, mille kehtivusaeg on viis aastat, või kui nende ametiaeg või riigis viibimise luba kehtib vähem kui viis aastat, mille kehtivusaeg on piiratud kõnealuse ajavahemikuga.

Artikli 4 lõike 1 punktiga a hõlmatud isikute puhul tuleks tõendada nende tööalasest staatust ja volituste tähtaega.

Seda sätet ei kohaldata nende artikli 4 lõike 1 punktiga a hõlmatud isikute suhtes, kes on lepinguga viisanõudest vabastatud, st nad kasutavad diplomaatilist või teenistuspassi.

Artikli 4 lõike 1 punktiga b hõlmatud isikud peavad tõendama oma delegatsiooni alalise liikme staatust ja vajadust osaleda korrapäraselt kohtumistel, nõupidamistel, läbirääkimistel või vahetusprogrammides.

Artikli 4 lõike 1 punktiga c hõlmatud isikud peavad tõendama oma tööalast staatust ja töötamisaja kestust.

Artikli 4 lõike 1 punktiga d hõlmatud isikud peavad tõendama, et kutse esitaja elab liikmesriigis seaduslikult.

Juhtudel, kui sageli või korrapäraselt reisimise vajadus või kavatsus on selgelt piiritletud lühema ajavahemikuga, piiratakse mitmekordse viisa kehtivusaeg kõnealuse ajavahemikuga.

Lepingu artikli 4 lõikes 2 on sätestatud:

„2. Liikmesriikide ja Cabo Verde diplomaatilised ja konsulaaresindused väljastavad üheaastase kehtivusajaga mitmekordseid viisaid järgmistesse kategooriatesse kuuluvatele isikutele, tingimusel et neile on eelmise aasta jooksul väljastatud vähemalt üks viisa ja et nad on seda kasutanud vastavalt kõnealuse riigi territooriumil kehtivatele riiki sisenemist ja riigis viibimist reguleerivatele õigusaktidele:

- a) kodanikuühiskonna organisatsioonide esindajad, kes reisivad korrapäraselt liikmesriikidesse või Cabo Verdesse, et osaleda koolitustel, seminaridel või konverentsidel, kaasa arvatud vahetusprogrammide raames;
- b) rahvusvahelistel näitustel, messidel, konverentsidel, sümposiumidel, seminaridel või muudel samalaadsetel üritustel osalevad vabade elukutsete esindajad, kes reisivad korrapäraselt liikmesriikidesse või Cabo Verdesse;
- c) teadus-, kultuuri- või kunstiüritustel, sealhulgas ülikoolide ja muudes vahetusprogrammides osalevad isikud, kes reisivad korrapäraselt liikmesriikidesse või Cabo Verdesse;
- d) rahvusvahelistest spordiüritustest osavõtjad ja neid saatvad ametiülesandeid täitvad isikud;
- e) ajakirjanikud ja neid saatvad ametiülesandeid täitvad akrediteeritud isikud;
- f) õpilased, üliõpilased (sealhulgas kraadiõppes osalevad isikud) ja neid saatvad õpetajad, kelle reisi eesmärk on õppimine või koolitus, kaasa arvatud vahetusprogrammide ning teiste kooliga seotud ürituste raames;
- g) Cabo Verdes või liikmesriikides tunnustatud usukogukondade esindajad, kes reisivad korrapäraselt liikmesriikidesse või Cabo Verdesse;

- h) meditsiinilistel põhjustel korrapäraselt reisivad isikud;
- i) sõpruslinnade või kohalike omavalitsuste ametlikest vahetusprogrammides osavõtjad;
- j) ametlike delegatsioonide liikmed, kes osalevad Cabo Verdele, liikmesriikidele või liidule esitatud ametliku kutse alusel kohtumistel, nõupidamistel, läbirääkimistel ja vahetusprogrammides või üritustel, mida korraldavad valitsustevahelised organisatsioonid mõne liikmesriigi või Cabo Verde territooriumil.

Kui sageli või korrapäraselt reisimise vajadus või kavatsus on aga selgelt piiritletud lühema ajavahemikuga, piiratakse mitmekordse viisa kehtivusaeg kõnealuse ajavahemikuga.”

Kui eespool nimetatud viisataotlejate kategooriatesse kuuluval isikul, kellele on eelmise aasta (12 kuu) jooksul antud vähemalt üks viisa ja ta on kasutanud seda kooskõlas sihtriigi (sihtriikide) riiki sisenemist ja seal viibimist käsitlevate õigusaktidega (näiteks ta ei ole ületanud lubatud viibimisaega), on põhjust taotleda mitmekordset viisat, antakse talle üldjuhul üheaastase kehtivusajaga mitmekordne viisa.

Juhul kui üheaastase kehtivusega viisa väljastamine ei ole põhjendatud, näiteks kui vahetusprogrammi kestus on alla aasta või kui isikul puudub vajadus reisida terve aasta jooksul, kuid muud viisa saamise tingimused on täidetud, antakse lühema kui aastase kehtivusajaga viisa.

Lepingu artikli 4 lõigetes 3 ja 4 on sätestatud:

„3. Liikmesriikide ja Cabo Verde diplomaatilised ja konsulaaresindused väljastavad vähemalt kahe- ja maksimaalselt viieaastase kehtivusajaga mitmekordseid viisasid käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud kategooriatesse kuuluvatele isikutele, tingimusel et nad on viisataotluse esitamisele eelneva kahe aasta jooksul kasutanud üheaastase kehtivusajaga viisat vastavalt vastuvõtva riigi riiki sisenemist ja riigis viibimist reguleerivatele õigusaktidele.

Kui sageli või korrapäraselt reisimise vajadus või kavatsus on aga selgelt piiritletud lühema ajavahemikuga, piiratakse mitmekordse viisa kehtivusaeg kõnealuse ajavahemikuga.

4. Käesoleva artikli lõigetes 1–3 nimetatud isikud võivad viibida liikmesriikide või Cabo Verde territooriumil 180 päeva jooksul kokku maksimaalselt 90 päeva.”

Artikli 4 lõikes 2 nimetatud viisataotlejate kategooriatesse kuuluvatele isikutele väljastatakse 2–5aastase kehtivusajaga mitmekordne viisa, tingimusel et nad on eelneva kahe aasta (24 kuu) jooksul kasutanud vähemalt üheaastase kehtivusajaga mitmekordset viisat vastavalt külastatud riigi (riikide) riiki sisenemist ja riigis viibimist reguleerivatele õigusaktidele ning et mitmekordse viisa taotlemise põhjendused kehtivad endiselt. Tuleb märkida, et 2–5aastase kehtivusajaga mitmekordne viisa väljastatakse vaid viisataotlejale, kellele eelneva kahe aasta jooksul on antud kaks aastase kehtivusajaga viisat, ja kes on kasutanud neid vastavalt külastatud riigi (riikide) riiki sisenemist ja riigis viibimist reguleerivatele õigusaktidele. Diplomaatilised ja konsulaaresindused otsustavad viisa kehtivusaja (kahest viie aastani) konkreetse viisataotluse läbivaatamise tulemusel.

Viisataotlejale, kes ei ole varem väljastatud viisat kasutanud, ei pea mitmekordset viisat väljastama.

2.2.2. Viisataotluse menetlemise tasu

Lepingu artikli 5 lõikes 1 on sätestatud:

„1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, ei võta liikmesriigid või Cabo Verde viisatasu järgmistesse kategooriatesse kuuluvatelt isikutelt:

- a) ametlike delegatsioonide liikmed, kes osalevad Cabo Verdele, liikmesriikidele või liidule esitatud ametliku kutse alusel kohtumistel, nõupidamistel, läbirääkimistel ja ametlikes vahetusprogrammides või üritustel, mida korraldavad valitsustevahelised organisatsioonid mõne liikmesriigi või Cabo Verde territooriumil;
- b) alla 12-aastastele lastele; (*)

(*) NB! Selleks et sellesse kategooriasse kuuluv viisataotleja vabastataks viisa menetlemise tasust, tuleb tal tõendada oma vanust.

- c) õpilased, üliõpilased ja kraadiõppe üliõpilased ning neid saatvad õpetajad, kelle reisi eesmärk on õppimine või koolitus;
- d) teadusuuringute eesmärgil reisivad teadustöötajad;
- e) kuni 25 aasta vanused isikud, kes osalevad mittetulundusühingute korraldatud seminaridel, konverentsidel või spordi-, kultuuri- või haridusüritustel.”

Eespool nimetatud kategooriatesse kuuluvatelt isikutelt ei võeta mingit tasu.

Viisaeeskirja artikli 16 lõikes 6 ja artikli 16 lõike 7 esimeses lõigus on sätestatud:

„6. Üksikjuhtudel viisatasu vähendada või selle nõudmisest loobuda, kui seda tehakse kultuuri- või spordihuvide, välispoliitika, arengupoliitika või muude oluliste üldiste huvide edendamiseks või humanitaarkaalutlustel.

7. Viisatasu võetakse eurodes, selle kolmanda riigi omavääringus või selles kolmandas riigis tavaliselt kasutatavas vääringus, kus taotlus esitatakse, ja see ei kuulu tagastamisele, välja arvatud artikli 18 lõikes 2 ja artikli 19 lõikes 3 osutatud juhtudel. (S.t kui taotlus ei ole vastuvõetav või kui konsulaat ei ole pädev).”

Cabo Verde viisataotlejatele antakse kooskõlas viisaeeskirja artikli 16 lõikega 8 ja liidu kodanikele kooskõlas Cabo Verde dekreetseadusega (décret-loi) 27/2007 „kviitung viisatasu laekumise kohta”.

Lepingu artikli 5 lõikes 2 on sätestatud:

„2. Teenustasu võib võtta juhtudel, kui liikmesriigid või Cabo Verde teevad koostööd välise teenuseosutajaga. Teenustasu on proportsionaalne kuludega, mida väline teenuseosutaja kannab ülesannete täitmisel, ning see ei tohi ületada 30 eurot. Cabo Verde, asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid jätavad kõigile taotlejatele võimaluse esitada taotlus otse oma konsulaadis.”

Viisatasu maksmisest vabastatud isikute kategooriasse kuuluvad maksavad teenustasu, kui liikmesriik teeb koostööd välise teenuseosutajaga.

Praegu ei osta ükski liikmesriik Cabo Verdes teenuseid välistelt teenuseosutajatelt.

2.2.3. *Diplomaatilise ja teenistuspassi kasutajad*

Lepingu artiklis 8 on sätestatud:

„1. Cabo Verde ja liikmesriikide kodanikud, kellel on kehtiv diplomaatiline või teenistuspass, võivad liikmesriikide või Cabo Verde territooriumile siseneda või neist läbi sõita ilma viisata.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud isikud võivad viibida liikmesriikide või Cabo Verde territooriumil 180 päeva jooksul kokku maksimaalselt 90 päeva.”

Leping ei reguleeri diplomaatide liikmesriikidesse lähetamise menetlusi. Selle suhtes kohaldatakse tavapäraselt akrediteerimismenetlust.

Lepingule lisatud ühisdeklaratsioonis on lepinguosalisel leppinud kokku, et kumbki lepinguosaline võib lepingu, eriti selle artikli 8 kohaldamise osaliselt peatada, kui teine lepinguosaline kuritarvitab artiklit 8 või kui selle kohaldamine seab ohtu avaliku julgeoleku. Lepingu kohaldamise osaline peatamine peab toimuma kooskõlas artikli 12 lõikes 5 sätestatud menetlusega.

Artikli 8 rakendamise peatamise korral alustavad mõlemad lepinguosalisel ühiskomitee raames konsultatsioone, et lahendada peatamise tinginud probleemid.

Mõlemad lepinguosalisel on kokku leppinud, et nende prioriteediks on tagada diplomaatiliste ja teenistuspasside kõrgetasemeline turvalisus, eelkõige neile biomeetriliste andmete kandmise teel. Liidus tagatakse see nõukogu määruses nr (EÜ) nr 2252/2004 ⁽¹⁾ sätestatud nõuete rakendamisega.

III. KOOSTÖÖ DOKUMENTIDE TURVALISUSE ALAL

Lepingule lisatud ühisdeklaratsioonis leppisid lepinguosalisel kokku, et ühiskomitee hindab kummagi lepinguosalise reisidokumentide turvaseme mõju käesoleva lepingu toimimisele. Sellega seoses on lepinguosalisel kohustunud teineteist korrapäraselt teavitama meetmetest, mida on võetud selleks, et vältida mitme reisidokumendi väljastamist ühele inimesele ja arendada reisidokumentide turvalisuse tehnilisi aspekte, samuti meetmetest, mida on võetud seoses reisidokumentide väljastamise isikustamisega.

IV. STATISTIKA

Selleks et ühiskomitee saaks lepingu täitmist tõhusalt jälgida, tuleb Cabo Verde ja liikmesriikide diplomaatilistel ja konsulaaresindustel esitada komisjonile iga kuue kuu järel iga kuu kohta eraldi statistilised andmed, mis käsitlevad võimaluse korral eelkõige järgmist:

- väljastatud mitmekordsete viisade arv,
- väljastatud mitmekordsete viisade kehtivusaeg,
- lepinguga hõlmatud isikute kategooriatesse kuuluvatele isikutele tasuta väljastatud viisade arv.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2252/2004 liikmesriikide poolt väljastatud passide ja reisidokumentide turvaelementide ja biomeetria standardite kohta (ELT L 385, 29.12.2004, lk 1).

KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL) 2015/2290,**12. juuni 2015,****Austraalias, Bermudal, Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivate solventsusrežiimide ajutise samaväärsuse kohta, mida kohaldatakse nendes riikides asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II), ⁽¹⁾ eriti selle artikli 227 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiiviga 2009/138/EÜ kehtestatakse liidu kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes riskipõhine usaldatusnõuete täitmise kord. Direktiivi 2009/138/EÜ hakatakse liidu kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016. Kuigi direktiivi 2009/138/EÜ hakatakse täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016, võib komisjon vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 311 võtta käesoleva delegeeritud otsuse vastu juba praegu.
- (2) Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 227 käsitletakse samaväärsust selliste kolmandate riikide kindlustusandjate puhul, kes kuuluvad liidus asuva peakontoriga kindlustusgruppidesse. Kui komisjoni delegeeritud aktiga määratakse kindlaks direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 kohane samaväärsus, võimaldab see sellistel kindlustusgruppidel – eeldusel et kindlustusgrupi aruannetes kasutatakse konsolideerimismeetodina mahaarvamise ja agregeerimise meetodit – võtta kindlustusgrupi solventsusnõude ja nõuetekohaste omavahendite arvutamisel arvesse kapitalinõudeid ja olemasolevat kapitali (omavahendid), mis on arvatud ELi-välise jurisdiktsiooni õigusnormide ja mitte direktiivi 2009/138/EÜ alusel.
- (3) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 lõikes 5 on sätestatud fikseeritud tähtajaga ajutise samaväärsuse kindlaksmääramine selliste kolmandate riikide puhul, kelle kindlustuse solventsusrežiimid vastavad teatavatele kriteeriumidele. Ajutine samaväärsus määratakse kindlaks kümneaastaseks ajavahemikuks, mida on võimalik pikendada.
- (4) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) on andnud komisjonile nõu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1094/2010 ⁽²⁾ artikli 33 lõikega 2, andes kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 lõikega 5 kolmandate riikide hindamisega oma panuse ⁽³⁾. Ameerika Ühendriikide puhul on teavet vastastikku vahetatud peamiselt 2012. aastal alanud kindlustusdialogi raames, mille eesmärk on parandada vastastikust arusaamist üksteise kindlustuse regulatiivsest ja järelevalvekorra, ja see on viinud käesoleva otsuse järeldusteni.
- (5) Austraalias peavad kindlustusandjad elu- ja kahjukindlustuse kapitalistandardite (*Life and General Insurance Capital Standards* (LAGIC)) (kahjukindlustuse usaldatusnõuded 110: kapitali adekvaatus (*General Insurance Prudential Standard* (GPS) 110: *Capital Adequacy*), elukindlustuse usaldatusnõuded 110: kapitali adekvaatus (*Life Insurance*

⁽¹⁾ ELT L 335, 17.12.2009, lk 1.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1094/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).⁽³⁾ Brasiiliat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 10. märts 2015.
Bermudat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 9. märts 2015.
Kanadat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 28. jaanuar 2015.
Austraaliat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 16. juuli 2013.
Mehhikot käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 16. juuli 2013.

Prudential Standards (LPS) 110: Capital Adequacy) kohaselt arvutama omavahendite nõuded kindlustusriski, kindlustuse kontsentratsiooniriski, varariski, vara kontsentratsiooniriski ja operatsiooniriski puhul ning agregeerimisest saadava kasu (*aggregation benefit*). Kasutatakse bilansi kogumahu meetodit. Kehtib miinimumkapitalinõue (usaldatavusnõue); kindlustusandjad peavad kehtestama ka sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi, nähes ette sammud vähenenud kapitali suurendamiseks eelnevalt ettenähtud tasemete kaudu, kuni see taas ületab miinimumkapitalinõuet. Kahjukindlustusandjad võivad kasutada sisemudeleid, eeldusel et Austraalia usaldatavusnõuete täitmise järelevalveasutus (Australian Prudential Regulation Authority (APRA)) on need heaks kiitnud. GPS 220 ja LPS 220 (riskijuhtimine) kohaselt on vaja riskijuhtimisraamistikku, mis peab hõlmama vähemalt riskijuhtimisstrateegiat, milles kirjeldatakse riskijuhtimis põhimõtteid, menetlusi, juhtkonna vastutust ja sisekontrolli. Kindlustusandjad peavad esitama APRA-le andmed solventsuse, finantsseisundi, majandustulemuste, kapitali adekvaatsuse, investeringute, vara ja vara kontsentratsiooni, kindlustusmaksete ja nõuete, tehniliste eraldiste ja bilansiväliste riskipositsioonide kohta. 2001. aasta äriseadustiku (*Corporations Act 2001*) kohaselt peavad äriühingud koostama ja esitama majandusaasta aruanded Austraalia väärtpaberite ja investeringute komisjonile (Australian Securities and Investments Commission). Elukindlustusandjate, kahjukindlustusandjate ja kindlustusgruppide suhtes kehtivad täiendavad avalikustamisnõuded, mis puudutavad kapitalijuhtimist ja kapitali adekvaatsust. APRA võib teavet muude finantsjärelevalveasutustega jagada; ta on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni (IAIS) mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile, milles käsitletakse koostööd ja teabevahtust, ning sõlminud vastastikuse mõistmise memorandumeid välismaiste järelevalveasutustega (ka mitme liidu järelevalveasutusega). APRA vastutab sõltumatult usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ja kindlustusandjate järelevalve eest; ainult tema saab anda üksusele loa tegeleda Austraalias kindlustustegevusega. Tal on pädevus kehtestada usaldatavusnõudeid, millel on õigusjõud. Ükski praegune või endine APRA töötaja ei tohi oma ametiülesannete täitmise käigus või pädevusest tulenevalt saadud konfidentsiaalset teavet avaldada, see on seaduslikult karistatav. Teabe avaldamine kohtule on rangelt piiratud.

- (6) Bermudal on kindlustusseaduses kehtestatud kindlustusandjate (v.a kaptiivkindlustusandjad) suhtes kaks kapitalinõuet: ⁽¹⁾ minimaalne solventsusmarginaal (*Minimum Solvency Margin*) ja suurema kapitali nõue (*Enhanced Capital Requirement*), mis kehtivad nii äriilistel põhimõtetel tegutsevate elu- kui ka kahjukindlustusandjate suhtes. Suurema kapitali nõue määratakse kindlaks asjaomase põhisolventsuskapitalinõude (*Basic Solvency Capital Requirement*) põhjal standardvalemi või kindlustusandja sisemise heakskiidetud kapitalimudeli kohaselt, eeldusel et suurema kapitali nõue on vähemalt võrdne kindlustusandja minimaalse solventsusmarginaaliga. Põhisolventsuskapitalinõue katab järgmisi riske: krediidirisk, hinnavaheerisk, tururisk, kindlustusmaksete risk, tehniliste eraldiste risk, intressirisk, katastroofirisk ja operatsioonirisk. Varajase hoiatamise eesmärgil kasutatakse solventsuse piirmäärana kapitali sihttas 120 % suurema kapitali nõudest. Kapitali kvalifitseerumist käsitlevad normid on kindlustusandjate eri kategooriate jaoks erinevad. Kindlustusseadus sisaldab ka sätteid ettevõtjate solventsuse positsiooniga seotud aruandekohustuse kohta. Bermuda Monetary Authority (BMA) on sõltumatu reguleerimis- ja järelevalveasutus. Enamik Bermuda kindlustusandjaid on kohustatud esitama täiendavad finantsaruanded vastavalt rahvusvahelistele finantsaruandlusstandarditele (IFRS); muul juhul võivad kindlustusandjad kasutada üldtunnustatud raamatupidamis põhimõtteid, mida BMA on tunnustanud. Kindlustusandjad peavad avaldama oma finantsaruanded, mis sisaldavad nii kvantitatiivset kui ka kvalitatiivset teavet. BMA võib sõlmida lepinguid ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; ta on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile. BMA suhtes on siduv konfidentsiaalsuse seadus, mille kohaselt tuleb käsitada konfidentsiaalsena igasugust teavet, mille BMA töötajad on saanud ja mis puudutab järelevalve alla kuuluvate finantsasutuste tegevust või nendega seotud küsimusi või nendega kokku puutuvaid isikuid.
- (7) Brasiilias on kindlustuse dekreetseadusega nr 73/1966 kindlaks määratud, et kindlustusandjad moodustavad kõigi oma kohustuste tagamiseks tehnilised eraldised, erifondid ja -eraldised vastavalt erakindlustusandjate riikliku nõukogu (CNSP) kehtestatud kriteeriumidele. Resolutsiooni CNSP 316 kohaselt on miinimumkapitali nõue kas põhikapital või riskikapital, sõltuvalt sellest, kumb on suurem. Põhikapital on fikseeritud summa, mis on seotud üksuse liigiga ja piirkondadega, kus tal on luba tegutseda, samuti riskikapitaliga, mis on kindlustusriski, krediidiriski, operatsiooniriski ja tururiski kapitalinõuete summa. Suurema osa kindlustusandjate riskikapital on põhikapitalist suurem ja kujutab endast seega miinimumkapitali nõuet. Resolutsiooniga CNSP 3162/2014 on kehtestatud normid miinimumkapitali nõude arvutamisel sisemudeli kasutamiseks standardmudeli asemel. Kehtivad äriühingu üldjuhtimise miinimumnõuded. Kindlustusandjatel peab toimuma sisekontroll oma tegevuse, teabesüsteemide ja õigusnormide täitmise üle. Brasiilia kindlustussektori järelevalve eest vastutab Superintendência

⁽¹⁾ Kindlustusseadusega on loodud kindlustusandjate eri kategooriad, mille suhtes kehtivad erinevad normid. Kaptiivkindlustusandjad on üks kindlustusandjate kategooria, mida EIOPA hindamine ja käesolev õigusakt ei hõlma.

de Seguros Privados (SUSEP). SUSEP tegutseb rahandusministeeriumi alluvuses ja on CNSP kehtestatud õigusnormide puhul täitevorgan. Selle juhatusel on õigus kehtestada sõltumatult oma pädevuse piires SUSEPi üldpõhimõtteid reguleerimise ja CNSPi resolutsioonide järgimise valdkonnas. Kindlustusandjad on kohustatud esitama SUSEPile kord kuus andmed kapitali, vara, kohustiste, tulude ja kulude kohta ning kord kvartalis tehingute üksikasjad, bilansi ja kasumiaruande; kindlustusandjad peavad avaldama oma finantsaruanded, mis sisaldavad nii kvantitatiivset kui ka kvalitatiivset teavet. SUSEP võib sõlmida lepinguid ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; ta on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile. Teavet võib kasutada ainult järelevalve eesmärgil SUSEPi järelevalvefunktsioonide ulatuses. Lisaks kasutatakse muult asutuselt saadud teavet üksnes asjaomase taotluse eesmärgil. SUSEPi praeguste ja endiste töötajate suhtes on seadusega sätestatud konfidentsiaalsuse nõuded.

- (8) Kanadas on kindlustusandjad kindlustusandjate seaduse kohaselt kohustatud hoidma adekvaatset kapitali. Finantsasutuste järelevalveasutuse (Office of the Superintendent of Financial Institutions (OSFI)) avaldatud suunistes on sätestatud üksikasjalikud standardid. Kindlustusandjate suhtes kohaldatavad kapitalinõuded on järgmised: elukindlustusandjate pidev kapitali ja ülejäägi miinimumnõue (*Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement (MCCSR)*) (*MCCSR Guideline*) ning kahjukindlustusandjate puhul miinimumkapitali kontroll (*Minimum Capital Test (MCT)*) (*MCT Guideline*). Nii MCCSR kui ka MCT käsitlevad riske, mis on seotud nii bilansiliste kui ka bilansiväliste varade ja kohustistega. Kahjukindlustusandjad on kohustatud hoidma kapitali, mis ületab 100 % MCTst, ja elukindlustusandjad on kohustatud hoidma kapitali, mis ületab 120 % MCCSRist. Kui tase jääb kõnealustest näitajatest allpoole, ei tohi kindlustusandjad tegutseda. Lisaks nimetatud nõuetele kehtib järelevalveline kapitali sihttase (*Supervisory Target Capital Level*), mis kahjukindlustusandjate puhul on 150 % MCTst ja elukindlustusandjate puhul 150 % MCCSRist. Kapitalinõudeid arvutatakse standardvalemiga; sisemudelite kasutamine on lubatud väga vähestel juhtudel. Kindlustusandjad peavad kehtestama ka sisemise kapitali sihtsuhtarvu, lähtudes oma riskide ja maksevõime hindamisest (ORSA), mis hõlmab ette kindlaks määramata stressiteste, milles võetakse arvesse kindlustusandja eripärasid. Kanada kindlustuse järelevalveasutus OSFI (Office of the Superintendent of Financial Institutions) on föderaalamet, mis on sõltumatu, sh ka rahaliselt. Iga reguleeritud kindlustusandja on kohustatud esitama OFSI-le auditeeritud majandusaasta aruande ja lisateabe, samuti auditiaruande, määratud aktuaari aruande, kapitali adekvaatsuse dünaamilise kontrollimise aruande, milles tehakse kokkuvõtte eri stressitestide tulemustest, ning kvartaliandmed kapitalipositsiooni kohta. Kindlustusandjad on kohustatud koostama ja tegema nõudmise korral kättesaadavaks ka oma iga-aastase riskide ja maksevõime hinnangu, milles seatakse sisemine kapitalieesmärk. OSFI võib sõlmida kokkuleppeid ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; 2012. aasta juulis ühines ta Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolse vastastikuse mõistmise memorandumiga. OFSI suhtes on siduv konfidentsiaalsuse seadus, mille kohaselt tuleb käsitada konfidentsiaalsena igasugust teavet, mille OFSI töötajad on saanud ja mis puudutab järelevalve alla kuuluvate finantsasutuste tegevust või nendega seotud küsimusi või nendega kokku puutuvaid isikuid.
- (9) 4. aprillil 2015 jõustus Mehhikos õigusakt, millega sätestatakse kindlustuse läbivaadatud usaldatavusnõuete raamistik (*Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF)*). LISFi kohaselt kohaldatakse solventsuskapitalinõuet, mis katab kindlustusriske ning finants- ja vastaspoole riske. Stressitestid toimuvad vähemalt kord aastas (dünaamiline solventsuse kontroll). Mehhiko režiimi kohaselt on solventsuskapitalinõude arvutamiseks lubatud kasutada kas standardvalemist või sisemudelit. Elu- ja kahjukindlustusandjate järelevalve eest vastutab Mehhikos riiklik väärtipaberite ja rahanduskomisjon (Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF)); tal on sõltumatu pädevus anda kindlustusandjatele tegevusluba või see tühistada ning ta teeb vähemalt kord aastas stressiteste. Kindlustusandjad peavad esitama CNSFile vähemalt kord kvartalis andmed oma asutuse, tehingute, raamatupidamise, investeringute ja kapitali kohta; nad peavad avalikustama ka oma eesmärgid, põhimõtted ja tavad riskide säilitamise, ülekandmise või maandamise valdkonnas ning avaldama oma tehingute, tehnilise ja finantsseisundi ning riskide kohta kvantitatiivset ja kvalitatiivset teavet. Kui olemas on teabevahetuse kokkulepe, võib CNSF teha koostööd ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; kehtib mitu sellist kokkulepet ning CNSF taotles 2010. aastal ühinemist Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolse vastastikuse mõistmise memorandumiga. Kui CNSFi ja välismaise järelevalveasutuse vahel on sõlmitud teabevahetuse kokkulepe, peab CNSF küsima välismaiselt järelevalveasutuselt temalt saadud teabe avalikustamiseks eelnevalt luba. Ükski CNSFi praegune või endine töötaja ei tohi konfidentsiaalset teavet avalikustada: ametisaladuse hoidmise nõuded on sätestatud siseriiklikus õiguses ja ametisaladuse hoidmise nõude rikkumisega kaasnevad karistused.

- (10) Ameerika Ühendriikides toimub kindlustus- ja edasikindlustuse reguleerimine ja järelevalve peamiselt osariigi-põhiselt. Kindlustusandjad peavad järgima selle osariigi asjaomaseid seadusi, kus nad kindlustuslepinguid sõlmivad, ning kindlustuse üle teevad järelevalvet osariigi sõltumatud järelevalveasutused, kes alluvad kindlustusvolinikele. Osariigi kapitali adekvaatsuse nõuded põhinevad riikliku kindlustusvolinike liidu (National Association of Insurance Commissioners (NAIC)) riskipõhise kapitali mudelseadusel, mille kõik osariigid on vastu võtnud. Riskipõhise kapitali standardmudel hõlmab iga otsekindlustuse liigi (elu-, vara-, isikukahju ja tervisekindlustus) puhul kõige olulisemaid riske ning lubab kasutada sisemudeleid konkreetsete toodete ja riskimoodulite puhul. Riskipõhise kapitali arvutamiseks rakendatakse mitmesuguste varade, kindlustusmaksete, nõuete, kulude ja tehniliste eraldiste suhtes koefitsiente. Kvantitatiivsetel kapitalinõuetel on neli tasandit ja järelevalveline sekkumine on igal juhul erinev: ettevõtte tegevuse tasand, reguleeriva tegevuse tasand, autoriseeritud kontrolli tasand ja kohustusliku kontrolli tasand. USAs kehtivas režiimis on olemas kindlustusandjate ORSA, mis on võrreldav Solvency II omaga. Aruandluse ja läbipaistvuse valdkonnas on olemas standardiseeritud aruandlusnõuded, mis hõlmavad peamiselt järgmist: tegevus ja tulemused, riskiprofiil, kasutatud hindamismeetodid ja eeldused, kapitalinõuded ja juhtimine. Finantsaruanded, sealhulgas akuaari arvamus ja auditaruanne tehakse avalikuks. Osariikide kindlustusvolinikud võivad jagada konfidentsiaalset teavet välismaiste järelevalveasutustega, eeldusel et teabe saaja nõustub teavet konfidentsiaalsena hoidma. Nad võivad sõlmida ka kokkuleppeid, millega reguleeritakse konfidentsiaalse teabe jagamist ja kasutamist. Liidu järelevalveasutused ja osariikide kindlustusametid on sõlminud teabevahetuse kohta mitu vastastikuse mõistmise memorandumit; mitme osariigi kindlustusametid on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile ja hiljuti on veel mitu seda taotlenud. NAIC mudelseaduste põhjal osariigi õigusaktidesse inkorporeeritud konfidentsiaalsusnõuetega on nähtud ette, et osariikide järelevalveasutuste saadud teave on konfidentsiaalne ja et nad peavad hoidma välismaistelt järelevalveasutustelt saadud teabe konfidentsiaalsena. Osariikide järelevalveasutuste töötajate suhtes kehtib osariigi tasandi õigusaktide kohaselt ametisaladuse hoidmise kohustus.
- (11) Nende hindamiste põhjal tuleks käesoleva otsusega hõlmatud kolmandate riikide solventsusrežiime käsitada direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 lõike 5 kohastele ajutise samaväärsuse kriteeriumidele vastavana; erandiks on õigusnormid, mis käsitlevad Bermuda kaptiivkindlustusandjaid, kelle suhtes kohaldatakse muud õiguskorda.
- (12) Käesoleva otsusega määratud ajutise samaväärsuse ajavahemik peaks algselt olema kümme aastat. Juhul kui on toimunud areng, mille tõttu peab komisjon käesoleva otsusega kindlaks määratud samaväärsust uuesti hindama, võib komisjon teha igal ajal üldise läbivaatamise välise spetsiifilise läbivaatamise seoses üksiku kolmanda riigi või territooriumiga. Komisjon peaks EIOPA tehnilise abiga seega jätkuvalt jälgima käesoleva otsusega hõlmatud kolmandates riikides kehtivate režiimide arengut ning vastavust nendele tingimustele, mille põhjal käesolev otsus on vastu võetud.
- (13) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016. Käesoleva otsusega peaks ajutise samaväärsuse seega samuti kindlaks määrama alates sellest kuupäevast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Austraalias, Bermudal (v.a kaptiivkindlustusandjaid käsitlevad normid), Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivad solventsusrežiimid, mida kohaldatakse selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kelle peakontorid asuvad nimetatud riikides, loetakse ajutiselt samaväärseks direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatükis sätestatud režiimiga.

Artikkel 2

Ajutine samaväärsus määratakse kindlaks kümneaastaseks ajavahemikuks, mis algab 1. jaanuaril 2016.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 12. juuni 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/2291,**7. detsember 2015,****millega muudetakse rakendusotsust 2013/722/EL seoses liidu rahalise toetuse maksimaalse summaga marutaudi likvideerimise programmi rakendamiseks 2014. aastal Lätis***(teatavaks tehtud numbri C(2015) 8607 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 25. mai 2009. aasta otsust 2009/470/EÜ kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 27 lõiget 5,võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrust (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta ning muudetakse nõukogu direktiive 98/56/EÜ, 2000/29/EÜ ja 2008/90/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 178/2002, (EÜ) nr 882/2004 ja (EÜ) nr 396/2005, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/128/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 66/399/EMÜ, 76/894/EMÜ ja 2009/470/EÜ, ⁽²⁾ eriti selle artikli 13 lõikeid 3 ja 5 ning artikli 45 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni rakendusotsuse 2013/722/EL ⁽³⁾ artikli 11 lõikega 3 kiideti heaks Läti esitatud mitmeaastane marutaudi likvideerimise programm ajavahemikuks 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2016.
- (2) Vastavalt komisjoni rakendusotsuse 2013/722/EL artikli 11 lõike 6 punkti c alapunktile vi määrati 2014. aastal Läti esitatud marutaudi likvideerimise programmi jaoks liidu rahalise toetuse maksimaalseks summaks esialgu 1 225 000 eurot. Vastavalt kõnealuse otsuse artikli 11 lõike 7 punkti c alapunktile ii määrati Valgevene puhvertsoonis rakendatava programmi osa liidu rahalise toetuse maksimaalseks summaks 475 000 eurot.
- (3) Pärast seda, kui komisjon on hinnanud liikmesriikide poolt vastavalt otsuse 2009/470/EÜ artikli 27 lõikele 7 esitatud tehnilisi vahearuandeid ja finantsvahearuandeid kulude kohta, mis 2014. aastal on kantud likvideerimisprogrammide rahastamisel, muudeti komisjoni rakendusotsusega 2014/925/EL ⁽⁴⁾ maksimaalseid summasid kõnealuste programmide rakendamiseks.
- (4) Komisjoni rakendusotsuse 2014/925/EL artikli 5 lõikega 17 muudeti rakendusotsuse 2013/722/EL artikli 11 lõike 6 punkti c alapunkti vi ja määrati 2014. aastal Läti esitatud marutaudi likvideerimise programmi jaoks liidu rahalise toetuse maksimaalseks summaks 400 000 eurot. Rakendusotsuse 2014/925/EL artikli 5 lõikega 18 muudeti rakendusotsuse 2013/722/EL artikli 11 lõike 7 punkti c alapunkti ii ja määrati Valgevene puhvertsoonis rakendatava kõnealuse programmi osa jaoks liidu rahalise toetuse maksimaalseks summaks samuti 400 000 eurot.

⁽¹⁾ ELT L 155, 18.6.2009, lk 30.⁽²⁾ ELT L 189, 27.6.2014, lk 1.⁽³⁾ Komisjoni rakendusotsus 2013/722/EL, 29. november 2013, millega kiidetakse heaks liikmesriikide 2014. aastaks ja järgmisteks aastateks esitatud aastased ja mitmeaastased programmid ning ELi rahaline toetus teatavate loomahaiguste ja zoonooside likvideerimiseks, tõrjeks ja seireks (ELT L 328, 7.12.2013, lk 101).⁽⁴⁾ Komisjoni rakendusotsus 2014/925/EL, 16. detsember 2014, millega kiidetakse heaks teatavad loomahaiguste ja zoonooside likvideerimise, tõrje ning seire muudetud kavad 2014. aastaks ja muudetakse rakendusotsust 2013/722/EL teatavatele kõnealuse otsusega heaks kiidetud kavadele antava liidu rahalise toetuse osas (ELT L 363, 18.12.2014, lk 173).

- (5) Läti 2014. aastal esitatud marutaudi likvideerimise programmi rakendamiseks hiljuti määratud liidu rahalise toetuse maksimaalse summa puhul on tehtud viga. Kui vastavalt rakendusotsuse 2013/722/EL artikli 11 lõike 6 punkti c alapunktile vi ja artikli 11 lõike 7 punkti c alapunktile ii, mida on muudetud, teostataks Valgevene puhvertsoonis rakendatavat programmi osa nõuetekohaselt ning 400 000 eurot ära kasutatakse, ei jääks Lätis rakendatava programmi osa jaoks enam liidu rahalist toetust. See ei ole kooskõlas Euroopa Liidust marutaudi likvideerimise tervikliku strateegiaga, mis põhineb haiguse likvideerimisel liikmesriikidest ja haiguse taasleviku ennetamiseks liidu välispiiride ääres puhvertsoonide loomisel.
- (6) Seepärast tuleks rakendusotsust 2013/722/EL vastavalt muuta, võttes nõuetekohaselt arvesse Läti esitatud tehnilist vahearuanne ja finantsvahearuanne seoses marutaudi likvideerimise programmi rakendamisega 2014. aastal.
- (7) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Rakendusotsuse 2013/722/EL artikli 11 lõike 6 punkti c alapunkt vi asendatakse järgmisega:

„vi) Läti puhul 800 000 eurot;”

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 7. detsember 2015

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Vytenis ANDRIUKAITIS

ÜHISE PÕLLUMAJANDUSKOMITEE OTSUS nr 2/2015,**19. november 2015,****Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe 9. lisa 1. ja 2. liite muutmise kohta [2015/2292]**

ÜHINE PÕLLUMAJANDUSKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist põllumajandustoodetega kauplemise kokkulepet, eriti selle artiklit 11,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline põllumajandustoodetega kauplemise kokkulepe (edaspidi „kokkulepe“) jõustus 1. juunil 2002.
- (2) Kokkuleppe 9. lisa eesmärk on hõlbustada ja edendada kahepoolset kauplemist mahetoodetega, mis on Euroopa Liidu või Šveitsi päritolu.
- (3) Vastavalt kokkuleppe 9. lisa artiklile 8 võtab mahepõllumajandustoodete töörühm vaatluse alla kõik 9. lisa ning selle kohaldamisega seotud küsimused ning esitab põllumajanduse ühiskomiteele soovitusel. Kõnealune töörühm kohtus eelkõige selleks, et uurida selle lisa kohaldamisala. 9. lisa kohaldamisala tuleks laiendada ning sellesse tuleks kaasata vein ja pärm, pidades silmas Šveitsi ja Euroopa Liidu õigusnormide samaväärsust selles valdkonnas. Samuti tuleks välja jätta 2. liide, sest Šveits on muutnud seadusi, mis käsitlevad mahepõllumajanduslikult toodetud loomasööda märgistamist, ja võtnud vastu ELi õigusega kooskõlas olevad õigusnormid. Töörühm soovitas komiteel kohandada 9. lisa liiteid vastavalt sellele.
- (4) Seepärast tuleks muuta 9. lisa 1. ja 2. liidet,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise põllumajandustoodetega kauplemise kokkuleppe 9. lisa 1. ja 2. liide asendatakse käesoleva otsuse lisaga.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub 31. detsembril 2015.

Bern, 19. november 2015

Ühise põllumajanduskomitee nimel

Euroopa Liidu delegatsiooni juht
Susana MARAZUELA-AZPIROZ

Šveitsi delegatsiooni president ja juht
Adrian AEBI

Ühise põllumajanduskomitee sekretär
Thomas MAIER

LISA

„1. LIIDE**Loetelu artiklis 3 osutatud õigusaktidest, milles käsitletakse mahetootmisel saadud põllumajandustooteid ja toitu**

Euroopa Liidus kohaldatavad õigusnormid

Nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007, 28. juuni 2007, mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1); määrust on viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta määrusega (EL) nr 517/2013 (ELT L 158, 10.6.2013, lk 1).

Komisjoni määrus (EÜ) nr 889/2008, 5. september 2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 250, 18.9.2008, lk 1); määrust on viimati muudetud komisjoni 18. detsembri 2014. aasta määrusega (EL) nr 1358/2014 (ELT L 365, 19.12.2014, lk 97).

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1235/2008, 8. detsember 2008, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad mahepõllumajanduslike toodete kolmandatest riikidest importimise korra kohta (ELT L 334, 12.12.2008, lk 25); määrust on viimati muudetud komisjoni 23. jaanuari 2015. aasta rakenduseeskirjaga (EL) 2015/131 (ELT L 23, 29.1.2015, lk 1).

Šveitsi Konföderatsioonis kohaldatavad õigusaktid

22. septembri 1997. aasta määrus mahepõllunduse ning mahepõllundustoodete ja mahepõllunduslike toiduainete nimetuste kohta (määrus mahepõllunduse kohta), viimati muudetud 29. oktoobril 2014 (RO 2014 3969).

Föderaalne majandus-, haridus- ja teadusministeeriumi 22. septembri 1997. aasta määrus mahepõllunduse kohta, viimati muudetud 29. oktoobril 2014 (RO 2014 3979).

Erandid samaväärsuse korrast

Mahepõllundusele ülemineku süsteemi raames toodetud koostisosadel põhinevad Šveitsi tooted.

Kitselihast valmistatud Šveitsi tooted, kui loomade suhtes kohaldatakse mahepõllundust ning mahepõllundustoodete ja mahepõllunduslike toiduainete nimetusi käsitleva korralduse (*) artikliga 39d ette nähtud erandit.

---

2. LIIDE**Kohaldamiseeskirjad**

Puuduvad

(*) (RS 910.18)

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET